

Dosarul nr. 2ra-1422/22
2-20053509-01-2ra-04102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Frunze)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Maria Mararița, reprezentată de avocatul Valentina Hriplivaia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Maria Mararița împotriva Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” cu privire la anularea acordului suplimentar la contractul individual de muncă, obligarea de a acorda funcția de contabil categoria I, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 31 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Maria Mararița și s-a menținut hotărârea din 07 iulie 2021 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 20 mai 2020 Maria Mararița a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” cu privire la anularea acordului suplimentar la contractul individual de muncă, obligarea de a acorda funcția de contabil categoria I, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, de la 11 decembrie 2006, în baza contractului individual de muncă a fost angajată la ÎS „Poșta Moldovei” în funcția de contabil, iar ulterior prin acorduri suplimentare a fost transferată în funcție de contabil coordonator al Serviciului Contabilitate, contabil șef adjunct al Serviciului Contabilitate, specialist coordonator al Serviciului Contabilitate, specialist principal al Biroului Evidența Activelor Materiale cu categoria de salarizare 15, cu coeficientul de complexitate 1.10 și salariul de funcție de 8 000 lei, în conformitate cu prevederile

acordului suplimentar din 01 februarie 2017 la contractul individual de muncă.

A menționat că, la 18 decembrie 2019, secția Resurse Umane i-a prezentat spre semnare acordul suplimentar (nr.10) la contractul individual de muncă nr. 6 din 27 februarie 2008, într-un singur exemplar, pe care a făcut mențiunea „nu sunt de acord cu modificarea condițiilor contractului individual de muncă, însă care nu i-a fost înmînat. Astfel, doar la 18 decembrie 2019 a fost notificată despre modificarea condițiilor contractului individual de muncă, în vigoare de la 01 decembrie 2019, și anume-transferarea la subdiviziunea Evidența Operațiunilor Financiare în cadrul aceleiași unități în funcție de contabil categoria II cu salariul de 9 000 lei.

Reclamanta a susținut că, la începutul lunii februarie 2017, conform cererii scrise depuse, transferul către unitatea structurală Evidența Operațiunilor Financiare nu a fost efectuat din lipsa calificărilor acesteia în această unitate și anume, specialist principal de categoria 15.

A comunicat că, la solicitarea sa de a i se prezenta un exemplar al acordului suplimentar (anexa nr.10) la contractul individual de muncă cu condiții modificate, a primit refuz. Același lucru s-a întâmplat și la data de 20 decembrie 2019, când repetat i s-a refuzat în eliberarea contractului individual de muncă (acord suplimentar) și a ordinului de transfer.

Reclamanta a afirmat că, acțiunile pârâtei de modificare unilaterală a condițiilor contractului individual de muncă au fost planificate și a subliniat că îi discriminează și încalcă drepturile și libertățile.

A precizat că, prin modificarea de către pârâtă în mod unilateral a contractului individual de muncă nr. 6 din 27 februarie 2008, prin transferul reclamantei la altă subdiviziune structurală, Evidența Operațiunilor Financiare, i-au fost încălcate drepturile de salariat prevăzute de Codul muncii, or, nu i s-a menținut calificarea, funcția, precum și nu au fost respectate condițiile de retribuire a muncii.

Reclamanta a invocat că, despre aprobarea și punerea în aplicare, începând cu data de 01 decembrie 2019, a schemei de încadrare și salarizare (statele de personal) a administrației ÎS „Poșta Moldovei” cu perfectarea acordurilor suplimentare la contractul individual de muncă pentru toți salariații administrației, a luat cunoștință abia la data de 18 decembrie 2019. Iar, ulterior, prin răspunsul Directorului general interimar din 28 februarie 2020 i-a fost comunicat că la momentul stabilirii salariilor de funcție (tarifare) din 01 decembrie 2019, funcția „specialist principal” a fost redenumită în „specialist”, categoria funcției fiind stabilită în funcție de complexitatea, cantitatea și calitatea muncii.

A mai susținut că, transferul său la o altă subdiviziune structurală, Evidența Operațiunilor Financiare, în funcția de „specialist de categoria II” cu salariul de 9 000 lei, care nu corespunde calificării și stagiului de muncă pe specialitate de 13 ani, este ilegal, neîntemeiat și discriminatoriu, deoarece în rezultatul aprobării și punerii în aplicare, începând cu data de 01 decembrie 2019 a schemei de încadrare și salarizare (statele de personal) pentru specialiștii din cadrul secției Contabilitate, s-au aprobat noile salarii de funcție cu atribuirea noilor categorii reieșind din interesul personal al contabilului-șef, și anume promovarea persoanelor în funcții fără o pregătire profesională corespunzătoare, necorespunderea persoanelor cu funcția ce urmează a fi îndeplinită, în lipsa diplomei de studii, fapt ce a adus atingere drepturilor sale de

salariat.

Reclamanta a specificat că, pe parcursul activității în cadrul ÎS „Poșta Moldovei” nu a avut careva sancțiuni și conducerea nu a avut niciun motiv să se îndoiască de profesionalismul acesteia și totodată, a mai susținut că acțiunile pârâtei au fost planificate, deoarece până la aprobarea noilor state de personal, în mod deschis a fost forțată de către conducătorul subdiviziunii să se elibereze din cont propriu, iar în ultima perioadă i s-a creat o atmosferă psihologică negativă, fiind obligată să îndeplinească lucrul angajaților absenți, fără plată suplimentară.

A solicitat reclamanta: anularea acordului suplimentar la contractul individual de muncă nr. 6 din 27 februarie 2008; obligarea ÎS „Poșta Moldovei” de a-i acorda funcția de contabil categoria I cu salariul tarifar de 11 000 lei; repararea prejudiciului moral în mărime de 6 salarii minime și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 07 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

La 12 iulie 2021, Maria Mararița, reprezentată de avocatul Valentina Hriplivaia a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă.

Prin decizia din 31 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Maria Mararița și s-a menținut hotărârea din 07 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că, la data de 28 noiembrie 2019, ÎS „Poșta Moldovei” a întocmit acordul suplimentar la contractul individual de muncă nr. 6 din 27 februarie 2008 (anexa nr.10), privind transferul lui Mariei Mararița în funcție de specialist categoria II, Biroul de evidență a operațiunilor financiare, pe termen nedeterminat, cu salariul de funcție de 9 000 lei, însă aceasta a refuzat să semneze acest acord, fapt confirmat prin mențiunea „nu sînt de acord”, precum și semnătura ultimei.

Prin urmare, s-a reținut că refuzul Mariei Mararița de a semna acordul suplimentar la contractul individual de muncă nr. 6 din 27 februarie 2008 (anexa nr.10), a fost consemnat în procesul-verbal din 18 decembrie 2019 întocmit de către reprezentatul angajatorului și reprezentantul sindicatelor.

Corespunzător, s-a menționat că în circumstanțele în care Maria Mararița a refuzat să semneze acordul suplimentar la contractul individual de muncă nr. 6 din 27 februarie 2008 (anexa nr.10) și aceasta nu și-a manifestat consimțământul la modificarea contractului individual de muncă, adică la transferul său în funcție de specialist categoria II, Biroul de evidență a operațiunilor financiare, pe termen nedeterminat, cu salariul de funcție de 9 000 lei, acordul suplimentar nu a produs și nu poate produce careva efecte juridice.

În continuare, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că, conform Ordinului nr. 70SP din 28 noiembrie 2019 și potrivit deciziei Consiliului de Administrație al ÎS „Poșta Moldovei”(proces-verbal al ședinței nr. 10 din 15 noiembrie 2019) s-a aprobat și pus în aplicare, începând cu data de 01 decembrie 2019, noua schemă de încadrare și salarizare (statele de personal) a administrației ÎS „Poșta Moldovei”, conform anexei nr. 2 a acestui ordin. Iar modificările operate în

schema de încadrare și salarizare (statele de personal) au fost bazate inclusiv pe prevederile Hotărârii Guvernului nr. 743 din 11 iunie 2020 „Cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară”.

Totodată, s-a subliniat că instanța de judecată nu se poate substitui în drepturile și obligațiile ÎS „Poșta Moldovei” și nu o poate obliga pe ultima la întreprinderea cărorva acțiuni care țin de activitatea sa internă.

Mai mult decât atât, Maria Mararița nu a contestat Ordinului nr. 70SP din 28 noiembrie 2019 și decizia Consiliului de Administrație al ÎS „Poșta Moldovei” prin care s-a aprobat și pus în aplicare noua schemă de încadrare și salarizare (statele de personal) a administrației ÎS „Poșta Moldovei”.

Pe cale de consecință, instanțele de judecată ierarhic inferioare au conchis asupra respingerii ca fiind neîntemeiată a cerinței Mariei Mararița privind obligarea ÎS „Poșta Moldovei” de a-i acorda funcția de contabil categoria I cu salariul tarifar de 11 000 lei.

Subsecvent respingerii pretențiilor Mariei Mararița privind anularea acordului suplimentar la contractul individual de muncă nr. 6 din 27 februarie 2008 și obligarea ÎS „Poșta Moldovei” de a-i acorda funcția de contabil categoria I cu salariul tarifar de 11000 lei, instanțele de judecată ierarhic inferioare au respinge și cerințele acesteia privind repararea prejudiciului moral în mărime de 6 salarii minime, precum și privind compensarea cheltuielilor de judecată, or, acestea constituie cerințe dependente de pretenția de bază.

La 14 septembrie 2022, Maria Mararița, reprezentată de avocatul Valentina Hriplivaia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului recurenta a indicat că, chiar dacă nu a semnat acordul suplimentar nr. 10 la contractul individual de muncă, aceasta a fost impusă să îndeplinească sarcinile Biroului evidență operațiuni financiare, cu toate că înainte de a-i fi prezentat spre semnare acordul suplimentar, angajatorul urma să-i prezinte statele de personal și fișa de post, ceea ce nu s-a întâmplat și prin urmare, au fost încălcate prevederile art. 48 alin. (1) din Codul muncii.

A comunicat că, conform statelor de personal în vigoare din 01 februarie 2017, în secția Contabilitate erau vacante 24 de posturi, inclusiv 5 în Biroul evidență operațiuni financiare.

Recurenta a susținut că, cu toate că pe poșta electronică a ÎS „Poșta Moldovei” din 27 noiembrie 2017 contdpc.mararița@posta.md a parvenit demersul de la șeful unității structurale Evidența (Contabilitatea) operațiunilor financiare Cristal F despre necesitatea îndeplinirii unui document intern-fișelor de post personale în conformitate cu lucrul de bază efectuat lunar, iar termenul limită de aprobare a fișelor de post a fost 30 noiembrie 2017, fișa de post nu i-a fost prezentată.

A precizat că, aceste circumstanțe justifică refuzul de a semna acordul suplimentar nr. 10.

Recurenta a notat că, statele de personal au intrat în vigoare de la 01 februarie 2017, iar fișele de post în secția Contabilitate au lipsit la unitățile structurale până la 27 noiembrie 2017.

A invocat că, fișa de post cu sarcinile funcției deținute în perioada 01 februarie 2017-28 noiembrie 2019 nu au fost prezentate nici la solicitarea sa, dar nici la solicitarea instanței de judecată, deoarece nu au existat.

Recurenta a specificat că, începând cu data de 18 decembrie 2019, la repetate solicitări de a-i fi comunicată funcția în care activează la secția Contabilitate, intimata a refuzat să-i prezinte această informație, precum și a refuzat să prezinte fișa de post cu sarcinile deținute.

A menționat că, prin solicitarea sa cu privire la anularea acordului suplimentar nr. 10 la contractul individual de muncă din 27 februarie 2008, contestă transferul său în funcția nouă și chiar dacă nu a fost de acord cu acesta, acordul suplimentar a fost întocmit, i-a fost prezentat spre semnare, nu a fost anulat și a produs efecte juridice, or, acest fapt se confirmă prin corespondența electronică expediată în adresa acesteia în vederea îndeplinirii sarcinilor secției Contabilitate Birou evidență operațiuni financiare.

Mai mult decât atât, la data de 12 mai 2020, Dorina Cornovan, șeful Biroului evidență operațiuni financiare a anunțat despre modificarea numerelor de telefon în Biroul evidență operațiuni financiare din cadrul secției Contabilitate, unde era indicat și nr. de telefon al recurente, însă la solicitările repetate ale acesteia, nu i-a fost prezentată fișa de post.

Recurenta în acest context a subliniat că, doar la data de 07 octombrie 2021 la poșta electronică i-a fost expediată fișa de post secția Contabilitate Biroul evidență operațiuni financiare, fără semnătură.

Totodată, în situația în care recurenta nu a semnat acordul suplimentar nr. 10 la contractul individual de muncă, a fost impusă să îndeplinească sarcinile Biroului evidență operațiuni financiare, cu toate că înainte de a i se prezenta spre semnare acordul suplimentar, angajatorul urma să îi prezinte statele de personal și fișa de post.

Recurenta a mai invocat că, în ședința de judecată reprezentantul intimatei a declarat că aceasta a refuzat să semneze acordul suplimentar și a continuat să activeze în aceeași funcție și anume-specialist principal Biroul evidența activelor materiale, cu aceeași categorie de salarizare, același coeficient de complexitate și salariul de funcție de 8 000 lei.

La fel, recurenta a invocat că, reprezentantul intimatei a făcut referire la Hotărârea Guvernului nr. 743 din 11 iunie 2020, care este aplicabilă și ÎS „Poșta Moldovei”, conform căreia în schema de încadrare și salarizare, puse în aplicare la 01 decembrie 2019, funcția de specialist principal nu exista, fiind redenumită în specialist, respectiv nu există nici fișa de post cu sarcinile specialistului principal.

A susținut că, nu pot fi reținute argumentele reprezentantului ÎS „Poșta Moldovei”, precum că categoria de calificare și mărimea salariilor de funcția a specialiștilor din cadrul secției Contabilitate au fost stabilite în corespundere cu sarcinile funcției, complexitatea lor și gradul de răspundere pe care îl implică sarcinile executate, deoarece în ședința de judecată s-a stabilit că fișa de post cu sarcinile funcției deținute de către Maria Mararița în perioada 01 februarie 2017-28 noiembrie 2019 nu a fost prezentate nici ultimei, dar nici instanței de judecată.

Recurenta a afirmat că, nu este clar în baza căror criterii și în corespundere cu care sarcini ale funcțiilor deținute au fost evaluate cunoștințele și aptitudinile

profesionale individuale ale salariaților și stabilită funcția de contabil categoria I cu salariul de 11 000 lei, fără pregătire profesională corespunzătoare cu stagiul de 2 ani, iar ei, cu stagiul de muncă pe specialitate de 13 ani i s-a stabilit funcția de contabil categoria II cu salariul de 9 000 lei.

În acest sens, a invocat că, în cazul în care mai multe persoane corespund cărorva criterii, dreptul preferențial de a fi transferat la o funcție nouă aparține persoanelor care corespund mai multor criterii, iar în caz de egalitate, dreptul preferențial aparține persoanei care are o vechime mai mare de muncă în unitatea respectivă.

Prin notificarea din 05 octombrie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa ÎS „Poșta Moldovei” copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 121, Vol II).

Prin referința din 02 noiembrie 2022, ÎS „Poșta Moldovei” a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat la data de 14 iulie 2022, copia deciziei contestate, în adresa recurenteii prin intermediul oficiului poștal f.d. (111, Vol II), iar în adresa reprezentantului recurenteii și a intimatelor prin intermediul poștei electronice. (f.d. 111-verso, Vol II)

Astfel, recursul declarat la 14 septembrie 2022 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost

implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Maria Mararița, reprezentată de avocatul Valentina Hriplivaia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Maria Mararița, reprezentată de avocatul Valentina Hriplivaia, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Maria Mararița, reprezentată de avocatul Valentina Hriplivaia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Maria Mararița, reprezentată de avocatul Valentina Hriplivaia se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic